

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSBESLUTNING (EU) 2015/2240**2018/EØS/73/38****av 25. november 2015****om innføring av et program om samvirkingsløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere (ISA²-programmet) som et middel til å modernisere den offentlige sektor^(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 172,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,etter den ordinære regelverksprosessen⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I en rekke ministererklæringer (i Manchester 24. november 2005, Lisboa 19. september 2007, Malmö 18. november 2009 og Granada 19. april 2010) oppfordret ministrene Kommissjonen til å legge til rette for samarbeid mellom medlemsstatene ved å innføre samvirkingsløsninger på tvers av landegrensener og sektorer som vil gi mulighet for mer effektive og sikrere offentlige tjenester. Dessuten har medlemsstatene anerkjent at det må ytes bedre offentlige tjenester ved hjelp av færre ressurser, og at mulighetene i e-forvaltning kan styrkes ved å fremme en samarbeidskultur og forbedre vilkårene for samvirking i europeiske offentlige forvaltninger.
- 2) Kommissjonen understreket i sin melding av 19. mai 2010 med tittelen «A Digital Agenda for Europe» (DAE), et av flaggskipsinitiativene i dens Europa 2020-strategi, at samvirkingssevne er avgjørende for å få størst mulig nytte av de sosiale og økonomiske muligheter som ligger i informasjons- og kommunikasjonsteknologien (IKT), og at den digitale agendaen derfor bare kan gjennomføres dersom samvirkingssevnen er sikret.

^(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 318 av 4.12.2015, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 162/2016 av 8. juli 2016 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 16 av 15.3.2018, s. 41.

⁽¹⁾ EUT C 12 av 15.1.2015, s. 99.

⁽²⁾ EUT C 140 av 28.4.2015, s. 47.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 11. november 2015 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 23. november 2015.

- 3) I sin melding av 16. desember 2010 med tittelen «Towards interoperability for European public services» introduserte Kommissjonen den europeiske strategien for samvirkingssevne (EIS) og den europeiske rammen for samvirkingssevne (EIF).
- 4) Samvirkingssevne bidrar til vellykket gjennomføring av politikk og har stort potensial når det gjelder å unngå elektroniske hindringer ved landegrensene, sikre framvekst av nye felles offentlige tjenester eller konsolidere slike tjenester som er under utvikling på unionsplan. De politikkområdene som er beskrevet i betraktningene nedenfor, er særlig avhengige av samvirkingssevne for å kunne gjennomføres effektivt.
- 5) Når det gjelder det indre marked, skal medlemsstatene i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF⁽¹⁾ sørge for at tjenesteytere elektronisk og på tvers av grensene kan fullføre alle prosedyrer og formaliteter som er nødvendige for å yte en tjeneste utenfor den medlemsstaten der de er etablert.
- 6) På området selskapsrett krever europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/17/EU⁽²⁾ samvirkingssevne mellom medlemsstatenes sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre via en sentral plattform. Sammenkopling av foretaksregistre vil sikre informasjonsutveksling mellom registre over landegrensene og gi foretak og borgere lettere tilgang til foretaksdata på unionsplan, og det vil dermed bedre rettssikkerheten i forretningsmiljøet i Unionen.
- 7) På miljøområdet krever europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF⁽³⁾ at det vedtas felles gjennomføringsregler som omfatter tekniske ordninger for samvirkingssevne. Særlig krever direktivet at nasjonale infrastrukturer tilpasses for å sikre at geodatasett og tjenester er samvirkende og tilgjengelige på tvers av landegrensene i Unionen.
- 8) På området justis- og innenrikssaker er forbedret samvirkingssevne mellom europeiske databaser grunnlaget for visuminformasjonssystemet⁽⁴⁾, andre generasjon av Schengen-informasjonssystemet⁽⁵⁾, det europeiske daktyloskopisystemet⁽⁶⁾ og den europeiske e-justisportalen⁽⁷⁾. Dessuten vedtok Rådet 24. september 2012 konklusjoner der det anbefaler å innføre den europeiske regelverksidentifikator (European Legislation Identifier, ELI) og understreker behovet for samvirkende verktøyer for søk etter og utveksling av juridisk informasjon som offentliggjøres i nasjonale offisielle kunngjøringsblader, ved bruk av entydige identifikatorer og strukturerte metadata. Samarbeid mellom Det europeiske byrå for driftsforvaltning av store IT-systemer på området frihet, sikkerhet og rettferdighet (eu-LISA) og det programmet som opprettes ved denne beslutning, kan skape synergier som kan bidra til oppnåelse av deres respektive mål.
- 9) Samvirkingssevne innenfor lokale, nasjonale og europeiske offentlige forvaltninger gjør det lettere å nå målene fastsatt av Europaparlamentet i dets resolusjon av 29. mars 2012 om unionsborgerskap 2010: «Dismantling the obstacles to EU citizens' rights».
- 10) Samvirkingssevne har vært en viktig suksessfaktor for toll, beskatning og særavgifter, i driften av transeuropeiske IKT-systemer i medlemsstatene og som støtte til samvirkende forretningstjenester finansiert gjennom programmene Fiscalis 2013 og Customs 2013. Disse programmene er innført og drives av Kommissjonen og de nasjonale forvaltningene. De ressursene som er skapt innenfor programmene Fiscalis 2013 og Customs 2013, er tilgjengelige for deling og viderebruk

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked (EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/17/EU av 13. juni 2012 om endring av rådsdirektiv 89/666/EØF og europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/56/EF og 2009/101/EF med hensyn til sammenkopling av sentrale registre, handelsregistre og foretaksregistre (EUT L 156 av 16.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/2/EF av 14. mars 2007 om opprettelse av en infrastruktur for geografisk informasjon i Det europeiske fellesskap (INSPIRE) (EUT L 108 av 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 767/2008 av 9. juli 2008 om visuminformasjonssystemet (VIS) og utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene om visa til kortvarig opphold (VIS-forordningen) (EUT L 218 av 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 av 20. desember 2006 om opprettelse, drift og bruk av andre generasjon av Schengen-informasjonssystemet (SIS II) (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4).

⁽⁶⁾ Rådsforordning (EF) nr. 2725/2000 av 11. desember 2000 om opprettelse av «Eurodac» for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på effektiv anvendelse av Dublin-konvensjonen (EUT L 316 av 15.12.2000, s. 1).

⁽⁷⁾ <https://e-justice.europa.eu>

på andre politikkområder. I Rådets konklusjoner av 26. mai 2014 om reformen av forvaltningen av EUs tollunion ble dessuten medlemsstatene og Kommisjonen oppfordret til å utvikle en strategi for IT-systemer med felles forvaltning og drift på alle tollrelaterte områder.

- 11) På helseområdet er det i europaparlaments- og rådsforordning 2011/24/EU⁽¹⁾ fastsatt regler for å lette tilgangen til trygge helsetjenester av høy kvalitet over landegrensene. Mer spesifikt ble det ved det direktivet opprettet et nettverk for e-helsetjenester for å håndtere utfordringene knyttet til samvirkingsevne mellom elektroniske helsesystemer. Nettverket for e-helsetjenester kan vedta retningslinjer for hvilke datasett som minst skal utveksles over landegrensene ved ikke planlagt og akutt helsehjelp, og for e-resepttjenester over landegrensene.
- 12) På området europeiske fond er det fastsatt i artikkel 122 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1303/2013⁽²⁾ at all informasjonsutveksling mellom mottakere og forvaltningsmyndigheter, sertifiseringsmyndigheter, revisjonsmyndigheter og formidlende organer skal gjennomføres ved hjelp av elektroniske datautvekslingssystemer. Disse systemene skal lette samvirkingen med nasjonale rammer og EU-rammer og sikre at mottakerne ikke behøver å sende inn all nødvendig informasjon mer enn én gang.
- 13) På området informasjon fra offentlig sektor understrekes det i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/37/EU⁽³⁾ at offentlige myndigheter, dersom det er mulig og hensiktsmessig, bør gjøre dokumenter tilgjengelige i åpne og maskinleselige formater og sammen med tilhørende metadata, med best mulig presisjon og detaljrikdom, i et format som sikrer samvirkingsevne, viderebruk og tilgjengelighet.
- 14) På området elektronisk identifikasjon opprettes det ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014⁽⁴⁾ en ramme for samvirkingsevne med henblikk på samvirkingsevne mellom nasjonale ordninger for elektronisk identifikasjon.
- 15) På området IKT-standardisering vises det i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1025/2012⁽⁵⁾ til samvirkingsevne som et viktig resultat av standardisering.
- 16) På området forskning og innovasjon blir det i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1291/2013⁽⁶⁾, som oppretter Horisont 2020, tydelig fastslått at samvirkende løsninger og standarder innenfor IKT er sentrale forutsetninger for partnerskap mellom foretak på unionsplan. Samarbeid gjennom felles, åpne teknologiplattformer med ringvirkninger og vektstangvirkninger vil gi en rekke berørte parter mulighet til å dra fordel av nye utviklingstendenser og skape ytterligere innovasjon.
- 17) På området offentlig innkjøp kreves det etter europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/23/EU⁽⁷⁾, 2014/24/EU⁽⁸⁾ og 2014/25/EU⁽⁹⁾ at medlemsstatene innfører elektroniske innkjøpssystemer. Direktivene fastsetter at de verktøyene og

(1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EU av 9. mars 2011 om anvendelse av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene (EUT L 88 av 4.4.2011, s. 45).

(2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1303/2013 av 17. desember 2013 om fastsettelse av felles bestemmelser om Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond, Utjevningsfondet, Det europeiske fond for utvikling av landdistriktene og Det europeiske hav- og fiskerifond, og om fastsettelse av alminnelige bestemmelser om Det europeiske fond for regionutvikling, Det europeiske sosialfond, Utjevningsfondet og Det europeiske hav- og fiskerifond samt om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 320).

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/37/EU av 26. juni 2013 om endring av direktiv 2003/98/EF om viderebruk av informasjon fra offentlig sektor (EUT L 175 av 27.6.2013, s. 1).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 910/2014 av 23. juli 2014 om elektronisk identifikasjon og pålitelighetstjenester for elektroniske transaksjoner i det indre marked og om oppheving av direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 av 28.8.2014, s. 73).

(5) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1025/2012 om europeisk standardisering og om endring av rådsdirektiv 89/686/EØF og 93/15/EØF samt europaparlaments- og rådsdirektiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om oppheving av rådsvedtak 87/95/EØF og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 av 14.11.2012, s. 12).

(6) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1291/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av Horisont 2020 – rammeprogrammet for forskning og innovasjon (2014-2020) og om oppheving av beslutning 1982/2006/EF (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 104).

(7) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/23/EU av 26. februar 2014 om tildeling av konsesjonskontrakter (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 1).

(8) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/24/EU av 26. februar 2014 om offentlig innkjøp og om oppheving av direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 65).

(9) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/25/EU av 26. februar 2014 om innkjøp foretatt av enheter som driver virksomhet innenfor vann- og energiforsyning, transport og posttjenester, og om oppheving av direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 av 28.3.2014, s. 243).

innretningene som skal brukes til elektronisk kommunikasjon, samt deres tekniske egenskaper, må samvirke med de IKT-produktene som er i allmenn bruk. Dessuten fastsettes det i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/55/EU⁽¹⁾ at det skal utarbeides en europeisk standard for elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp for å sikre samvirkingsevne mellom elektroniske faktureringssystemer i Unionen.

- 18) Det er derfor viktig at politikken om samvirkingsevne og dens mulige bruksområder samordnes på unionsplan på en måte som er mest mulig effektiv og lydhør overfor sluttbrukerne. For å fjerne fragmenteringen i samvirkingslandskapet i Unionen bør det fremmes en felles forståelse for samvirkingsevne i Unionen og en helhetlig tilnærming til samvirkingsløsninger.
- 19) Samvirkingsevne er også en grunnleggende bestanddel i Ordningen for et sammenkoplet Europa (CEF), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013⁽²⁾ på området bredbåndsinfrastruktur og bredbåndstjenester. I europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 283/2014⁽³⁾ om retningslinjer for transeuropeiske nett på området telekommunikasjonsinfrastruktur er samvirkingsevne, samband, bærekraftig utbygging, drift og oppgradering av transeuropeiske infrastrukturer for digitale tjenester, samt samordning av disse på unionsplan, uttrykkelig nevnt som ett sett av driftsmessige prioriteringer for CEF. Særlig fastsettes det i forordning (EU) nr. 283/2014 såkalte byggeklosser, f.eks. e-identifikasjon, e-levering og automatisert oversettelse, for å fremme samvirkingsevne over landegrensene.
- 20) På politisk plan har Rådet gjentatte ganger tatt til orde for enda større samvirkingsevne i Europa og fortsatt innsats for å modernisere de europeiske offentlige forvaltninger. Det europeiske råd understreket i sine konklusjoner vedtatt 24. og 25. oktober 2013 at moderniseringen av offentlige forvaltninger bør fortsette, med rask innføring av tjenester som e-forvaltning, e-helse, e-fakturering og e-innkjøp, som er avhengige av samvirkingsevne. Medlemsstatenes engasjement er avgjørende for å sikre rask utbredelse av et samvirkende e-samfunn i Unionen og for å sikre at de offentlige forvaltninger medvirker til å fremme bruken av nettbaserte prosedyrer. I tillegg, for å få på plass en mer effektiv, enklere og mer brukervennlig e-forvaltning, kan det være nødvendig med visse tilpasninger i de europeiske offentlige forvaltninger, med støtte fra medlemsstatene. Effektive nettbaserte offentlige tjenester er avgjørende for å fremme foretakenes og borgernes tillit til digitale tjenester.
- 21) Dersom samvirkingsevne betraktes bare innenfor den enkelte sektor, er det en risiko for at det vedtas forskjellige eller uforenlige løsninger på nasjonalt plan eller på sektorplan, noe som vil skape nye elektroniske barrierer som hindrer at det indre marked og den tilhørende frie bevegelighet fungerer tilfredsstillende, og undergraver åpenhet og konkurransevne på markedet samt yting av tjenester av allmenn interesse til foretak og borgere. For å redusere denne risikoen bør medlemsstatene og Unionen styrke sin felles innsats for å unngå fragmentering av markedet. De bør sikre samvirkingsevne på tvers av landegrensene eller sektorene i forbindelse med gjennomføring av regelverk, samtidig som de reduserer administrative byrder og kostnader og forbedrer effektiviteten, og de bør fremme felles avtalte IKT-løsninger samtidig som de sikrer egnet styring.
- 22) Ved etablering, forbedring eller drift av felles løsninger bør alle initiativer, der det er relevant, bygge på eller ledsages av deling av erfaringer og løsninger samt utveksling og fremming av beste praksis, teknologinøytralitet og tilpassingsevne, samtidig som prinsippene om sikkerhet, personvern og vern av personopplysninger alltid bør følges. I den forbindelse bør det oppfordres til overholdelse av EIF og åpne spesifikasjoner og standarder.
- 23) Flere programmer har søkt å sikre sammenhengende utvikling og gjennomføring av globale og sektorielle strategier for samvirkingsevne, rettslige rammer, retningslinjer, tjenester og verktøyer for å oppfylle krav i henhold til politikk på unionsplan, f.eks. i) programmet for datautveksling mellom forvaltninger (1999-2004) («IDA-programmet»), opprettet

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/55/EU av 16. april 2014 om elektronisk fakturering ved offentlig innkjøp (EUT L 133 av 6.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013 av 11. desember 2013 om etablering av Ordningen for et sammenkoplet Europa, om endring av forordning (EU) nr. 913/2010 og om oppheving av forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 av 20.12.2013, s. 129).

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 283/2014 av 11. mars 2014 om retningslinjer for transeuropeiske nett på området telekommunikasjonsinfrastruktur og om oppheving av vedtak nr. 1336/97/EF (EUT L 86 av 21.3.2014, s. 14).

ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1719/1999/EF⁽¹⁾ og europaparlaments- og rådsbeslutning nr. 1720/1999/EF⁽²⁾, ii) programmet for samvirkende yting av felleseuropeiske elektroniske offentlige tjenester til foretak, offentlige forvaltninger og borgere (2005-2009) («IDABC»-programmet), opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning 2004/387/EF⁽³⁾ og iii) programmet for samvirkingsløsninger for europeiske offentlige forvaltninger (2010-2015) («ISA-programmet»), opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning 922/2009/EF⁽⁴⁾. Programmet som opprettes ved denne beslutning, bør bygge på erfaringene fra disse programmene.

- 24) Aktiviteter som er gjennomført innenfor programmene IDA, IDABC og ISA, har gitt viktige bidrag til å sikre samvirkningsevne i den elektroniske informasjonsutvekslingen mellom europeiske offentlige forvaltninger. I sin resolusjon av 20. april 2012 om et digitalt indre marked med konkurranse («A competitive digital single market – eGovernment as a spearhead») anerkjente Europaparlamentet ISA-programmets bidrag og overordnede rolle i å definere, fremme og støtte gjennomføringen av samvirkingsløsninger og -rammer for europeiske offentlige forvaltninger, skape synergier, fremme viderebruk av løsninger og omsette sine samvirkingskrav i spesifikasjoner og standarder for digitale tjenester.
- 25) Beslutning 922/2009/EF opphører å gjelde 31. desember 2015. Det er derfor behov for et nytt EU-program om samvirkingsløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere («ISA²-programmet») for å utvikle, opprettholde og fremme en helhetlig tilnærming til samvirkningsevne med henblikk på å fjerne fragmenteringen i samvirkingslandskapet og unngå elektroniske barrierer i Unionen, å fremme effektiv elektronisk samhandling på tvers av landegrensene eller sektorene mellom europeiske offentlige forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre, å identifisere, skape og drive samvirkingsløsninger som støtter gjennomføringen av Unionens politikk og virksomhet, og å lette europeiske offentlige forvaltningers viderebruk av samvirkingsløsninger.
- 26) I tillegg til europeiske offentlige forvaltninger er også foretak og borgere sluttbrukere av samvirkingsløsninger, ettersom de bruker elektroniske offentlige tjenester som ytes av offentlige forvaltninger. Prinsippet om brukerorientering gjelder særlig for sluttbrukere av samvirkingsløsninger. «Foretak» bør forstås å omfatte særlig små og mellomstore bedrifter (SMB-er) og svært små bedrifter, med tanke på deres verdifulle bidrag til Unionens økonomi.
- 27) Felles rammer og løsninger som opprettes eller drives innenfor ISA²-programmet, bør så langt det er mulig danne et samvirkingslandskap for å lette samhandlingen mellom europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere og sikre, lette og muliggjøre samvirkningsevne på tvers av landegrensene eller sektorene.
- 28) Det bør være mulig å iverksette tiltak innenfor ISA²-programmet ved hjelp av en «iterativ metode».
- 29) Ettersom et økende antall offentlige tjenester blir digitale som standard («digital by default»), er det viktig å maksimere effektiviteten av offentlige investeringer i IKT-løsninger. Slik effektivitet bør fremmes ved å sikre at ytingen av tjenestene planlegges på et tidlig stadium og så langt som mulig skjer ved deling og viderebruk av løsninger, for å få størst mulig utbytte av de offentlige investeringene. ISA²-programmet bør bidra til å nå dette målet.
- 30) Samvirkningsevne, og følgelig de løsningene som opprettes og drives innenfor ISA²-programmet, bidrar til full utnyttelse av de mulighetene som e-forvaltning og e-demokrati gir, ved å gjøre det mulig å innføre felles tilgangspunkter og yte offentlige tjenester som er komplette (ende-til-ende-tjenester) og åpne, noe som fører til færre administrative byrder og lavere kostnader.

(1) Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 1719/1999/EF av 12. juli 1999 om eit sett retningslinjer, medrekna fastlegging av prosjekt av felles interesse, på området transeuropeiske nett for elektronisk datautveksling mellom forvaltningar (IDA) (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 1).

(2) Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 1720/1999/EF av 12. juli 1999 om vedtaking av eit sett tiltak og åtgjerdar for å sikre samverknadsevne mellom og tilgang til transeuropeiske nett for elektronisk datautveksling mellom forvaltningar (IDA) (EFT L 203 av 3.8.1999, s. 9).

(3) Europaparlaments- og rådsavgjerd 2004/387/EF av 21. april 2004 om samverkande yting av felleseuropeiske elektroniske offentlege tenester til offentlege forvaltningar, føretak og borgarar (IDABC) (EUT L 144 av 30.4.2004, s. 62).

(4) Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 922/2009/EF av 16. september 2009 om samverknadsløysingar for europeiske offentlege forvaltningar (ISA) (EUT L 260 av 3.10.2009, s. 20).

- 31) Som sluttbrukere bør også foretak og borgere nyte godt av felles, samvirkende publikumsrettede tjenester som kan viderebrukes, og som kan tilbys som følge av bedre integrering av prosesser og utveksling av data internt i de europeiske offentlige forvaltninger.
- 32) Unionen bør i all sin virksomhet overholde likebehandlingsprinsippet. Unionsborgerne bør ha rett til likebehandling av Unionens institusjoner, organer, kontorer og byråer. Unionen bør ta hensyn til krav forbundet med kampen mot sosial utstøting. I den sammenhengen bør tilgang for alle integreres i utviklingen av strategier for samvirkingsevne i offentlige tjenester i hele Unionen, og det bør tas hensyn til de mest vanskeligstilte borgerne og de minst befolkede områdene for å bekjempe den digitale kløften og digital utstøting, slik Europaparlamentet tar til orde for i sin resolusjon av 20. april 2012 om et digitalt indre marked med konkurranse («A competitive digital single market – eGovernment as a spearhead»). De europeiske offentlige forvaltningers innføring av elektroniske offentlige tjenester krever en inkluderende framgangsmåte (e-integrasjon) som om nødvendig vil gi mulighet for teknisk støtte og opplæring for å redusere ulikheter i bruken av IKT-løsninger, og som vil omfatte tjenesteyting gjennom flere kanaler, herunder bevaring av tradisjonelle former for tilgang når det er relevant.
- 33) Samvirkingsløsninger innenfor ISA²-programmet bør utvikles i samsvar med sluttbrukernes rett til å få tilgang til og distribuere informasjon og innhold, bruke og levere applikasjoner og bruke terminalutstyr etter eget valg, uavhengig av hvor sluttbrukeren eller leverandøren befinner seg, og uavhengig av informasjonens, innholdets, applikasjonens eller tjenestens opprinnelse eller bestemmelsessted, via sin tjeneste for internettilgang som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120⁽¹⁾.
- 34) ISA²-programmet bør være et instrument for modernisering av europeiske offentlige forvaltninger. Modernisering av de europeiske offentlige forvaltninger og økning av deres samvirkingsevne er viktige bidrag til gjennomføringen av det digitale indre marked som skal sette borgerne i stand til fullt ut å dra nytte av samvirkende e-tjenester, fra e-forvaltning til e-helse, fortrinnsvis ved å prioritere fjerning av hindringer, f.eks. elektroniske tjenester som ikke er koplet sammen. Manglende samvirkingsevne undergraver ofte yting av digitale ende-til-ende-tjenester og utvikling av felles tilgangspunkter for foretak og borgere.
- 35) Samvirkingsevne er direkte knyttet til og avhengig av bruk av åpne spesifikasjoner og standarder. ISA²-programmet bør fremme og, der det er relevant, støtte delvis eller fullstendig standardisering av eksisterende samvirkingsløsninger. Slik standardisering bør skje i samarbeid med annen standardiseringsvirksomhet på unionsplan, europeiske standardiseringsorganisasjoner og andre internasjonale standardiseringsorganisasjoner.
- 36) Ved å sikre samvirkingsevne vil de europeiske offentlige forvaltninger forbli tilstrekkelig åpne og fleksible til å kunne utvikle seg videre og integrere nye utfordringer og nye områder. Samvirkingsevne er en forutsetning for å unngå fastlåsing til en bestemt teknologi, muliggjøre teknisk utvikling og fremme innovasjon. Ved å utvikle samvirkingsløsninger og felles rammer bør ISA²-programmet bidra til samvirkingsevne mellom europeiske offentlige forvaltninger, med respekt for teknologinøytraliteten for å hindre fastlåsing og legge til rette for økt konkurranse og innovasjon, noe som vil styrke Unionens globale konkurranseevne.
- 37) Modernisering av europeiske offentlige forvaltninger er en av de viktigste faktorene for en vellykket gjennomføring av Europa 2020-strategien og det digitale indre marked. I den forbindelse viser de årlige vekstundersøkelsene offentliggjort av Kommisjonen i 2011, 2012 og 2013 at kvaliteten på de europeiske offentlige forvaltninger har en direkte innflytelse på det økonomiske miljøet og derfor er avgjørende for å stimulere produktivitet, konkurranseevne, økonomisk samarbeid, vekst og sysselsetting. Dette avspeiles tydelig i de landspesifikke anbefalingene, der det oppfordres til særskilte tiltak rettet mot en reform av de europeiske offentlige forvaltninger.
- 38) Et av de tematiske målene med forordning (EU) nr. 1303/2013 er å «styrke den institusjonelle kapasiteten hos offentlige myndigheter og berørte parter og bidra til en effektiv offentlig forvaltning». I den forbindelse bør ISA²-programmet samordnes med andre initiativer som bidrar til moderniseringen av europeiske offentlige forvaltninger, særlig når det gjelder arbeid med samvirkingsevne, og synergier med disse bør etterstrebes.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120 av 25. november 2015 om fastsettelse av tiltak for tilgang til et åpent internett og om endring av direktiv 2002/22/EF om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen (EUT L 310 av 26.11.2015, s. 1).

- 39) Samvirkingsevne mellom europeiske offentlige forvaltninger berører alle plan i forvaltningen: unionsplanet samt nasjonalt, regionalt og lokalt plan. Det er derfor viktig å sikre at ISA²-programmet får bredest mulig deltaking, og at løsningene tar hensyn til forvaltningenes respektive behov og til foretakenes og borgernes behov når det er relevant.
- 40) Nasjonale, regionale og lokale forvaltninger kan støttes i sine bestrebelse gjennom særskilte instrumenter innenfor de europeiske struktur- og investeringsfondene, særlig den delen som gjelder bygging av institusjonell kapasitet, som omfatter opplæring av de offentlige forvaltningenes personale der dette er relevant. Nært samarbeid innenfor ISA²-programmet bør maksimere de forventede fordelene av slike instrumenter ved å sikre at finansierte prosjekter er i samsvar med rammer og spesifikasjoner for samvirkingsevne på unionsplan, som EIF.
- 41) I denne beslutning fastsettes det for hele varigheten av ISA²-programmet en finansiell ramme som skal utgjøre det viktigste referansebeløpet, slik det er definert i nr. 17 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 2. desember 2013 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommissjonen om budsjett disiplin, om samarbeid på budsjettområdet og om forsvarlig økonomistyring⁽¹⁾, for Europaparlamentet og Rådet under den årlige budsjettbehandlingen.
- 42) Det bør vurderes om det kan brukes førtiltredelsesmidler for å lette kandidatstatenes deltakelse i ISA²-programmet samt innføringen og den påfølgende gjennomføringen i disse statene av løsninger som stilles til rådighet innenfor programmet.
- 43) ISA²-programmet bør bidra til gjennomføring av eventuelle oppfølgingsinitiativer til Europa 2020 og DAE. For å unngå dobbeltarbeid bør det tas høyde for andre EU-programmer og -initiativer innenfor IKT-løsninger, -tjenester og -infrastrukturer, særlig CEF, Horisont 2020 og den europeiske handlingsplan for e-forvaltning 2011-2015, som ble fastsatt i kommisjonsmeldingen av 15. desember 2010. Kommissjonen bør samordne disse tiltakene når den gjennomfører ISA²-programmet og planlegger framtidige initiativer som kan påvirke samvirkingsevnen. Av rasjonaliseringshensyn bør det ved planlegging av ISA²-programkomiteens møter så langt som mulig tas hensyn til møter som er planlagt i forbindelse med andre relevante EU-initiativer og -programmer.
- 44) De prinsippene og bestemmelsene som er fastsatt i unionsretten, og som gjelder personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger og fri utveksling av slike opplysninger, særlig europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF⁽²⁾, europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001⁽⁴⁾, bør anvendes på løsninger innenfor ISA²-programmet som innebærer behandling av personopplysninger. Følgelig bør disse løsningene omfatte egnede tekniske og organisatoriske tiltak for å sikre at unionsrettens personvernkrav overholdes. Særlig bør personopplysninger som standard behandles bare dersom de er tilstrekkelige, relevante og ikke mer omfattende enn det som er nødvendig for det formålet de samles inn. Ved utvikling og opprettelse av samvirkingsløsninger bør det tas behørig hensyn til følgene for vernet av personopplysninger.
- 45) Når den evaluerer ISA²-programmet, bør Kommissjonen være særlig oppmerksom på om løsningene som opprettes og gjennomføres, har en positiv eller negativ innvirkning på moderniseringen av offentlig sektor, og om de oppfyller foretakenes og borgernes behov, f.eks. ved at de reduserer deres administrative byrder og kostnader og øker den generelle sammenkoplingen mellom europeiske offentlige forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre.
- 46) Eventuelle nødvendige innkjøp av eksterne tjenester i forbindelse med ISA²-programmet er underlagt europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽⁵⁾ og direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU.

(1) EUT C 373 av 20.12.2013, s. 1.

(2) Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om vern av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

(3) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/58/EF av 12. juli 2002 om behandling av personopplysninger og personvern i sektoren for elektronisk kommunikasjon (direktivet om personvern og elektronisk kommunikasjon) (EFT L 201 av 31.7.2002, s. 37).

(4) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001 s. 1).

(5) Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansielle regler for Den europeiske unions alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

- 47) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne beslutning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet til å vedta et rullerende arbeidsprogram. Denne myndighet bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- 48) Dersom det foreligger tvingende hasteårsaker, bør Kommisjonen i behørig begrunnede tilfeller som gjelder det fastsatte rullerende arbeidsprogrammet, f.eks. ved risiko for avbrudd i tjenesteytingen, vedta gjennomføringsrettsakter som får umiddelbar virkning.
- 49) Målene med denne beslutning er å utvikle, opprettholde og fremme en helhetlig tilnærming til samvirkingsevne, å fremme effektiv elektronisk samhandling på tvers av landegrensene eller sektorene mellom europeiske forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre, å identifisere, skape og drive samvirkingsløsninger som støtter gjennomføringen av Unionens politikk og virksomhet, og å lette europeiske offentlige forvaltnings viderebruk av samvirkingsløsninger. Ettersom disse målene ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene alene, fordi samordningsfunksjonen på unionsplan ville være vanskelig og dyr for dem å opprette på medlemsstatsplan, og derfor på grunn av målenes omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne beslutning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

Formål og mål

1. Ved denne beslutning opprettes for perioden 2016-2020 et program om samvirkingsløsninger og felles rammer for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere («ISA²-programmet»).

Målene med ISA²-programmet er å

- a) utvikle, opprettholde og fremme en helhetlig tilnærming til samvirkingsevne i Unionen med henblikk på å fjerne fragmenteringen i samvirkingslandskapet i Unionen,
- b) fremme effektiv og formålstjenlig elektronisk samhandling på tvers av landegrensene eller sektorene mellom europeiske forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre, og bidra til utvikling av en mer effektiv, enklere og mer brukervennlig e-forvaltning på det nasjonale, regionale og lokale planet innenfor offentlig forvaltning,
- c) identifisere, skape og drive samvirkingsløsninger som støtter gjennomføringen av Unionens politikk og virksomhet,
- d) lette europeiske offentlige forvaltnings viderebruk av samvirkingsløsninger.

ISA²-programmet skal ta hensyn til sosiale, økonomiske og andre aspekter ved samvirkingsevne samt den særlige situasjonen for SMB-er og svært små bedrifter, for å forbedre samhandlingen mellom europeiske forvaltninger på den ene siden og mellom dem og foretak og borgere på den andre.

2. ISA²-programmet skal sikre en felles forståelse av samvirkingsevne ved hjelp av EIF og gjennomføringen av den i medlemsstatenes forvaltninger. Kommisjonen skal gjennom ISA²-programmet overvåke gjennomføringen av EIF.

3. ISA²-programmet etterfølger ISA-programmet og skal konsolidere, fremme og utvide dets virksomhet.

⁽¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

*Artikkel 2***Definisjoner**

I denne beslutning menes med:

- 1) «samvirkingsevne» atskilte og uensartede organisasjoners evne til å samhandle for å nå gjensidig fordelaktige og vedtatte felles mål, som innebærer deling av informasjon og kunnskap mellom organisasjonene gjennom den virksomhetsprosessen de støtter, ved utveksling av data mellom deres respektive IKT-systemer,
- 2) «ramme for samvirkingsevne» en felles framgangsmåte for håndtering av samvirkingsevne for organisasjoner som ønsker å samarbeide med sikte på felles yting av offentlige tjenester, som innenfor sitt anvendelsesområde fastsetter et sett av felles elementer, så som vokabular, begreper, prinsipper, politikk, retningslinjer, anbefalinger, standarder, spesifikasjoner og praksis,
- 3) «felles rammer» referansearkitekturer, spesifikasjoner, begreper, prinsipper, politikk, anbefalinger, standarder, metoder, retningslinjer, semantiske ressurser og lignende framgangsmåter og dokumenter, sett hver for seg eller samlet,
- 4) «felles tjenester» den organisatoriske og tekniske evnen til å levere ett samlet resultat til europeiske offentlige forvaltninger, herunder driftssystemer, applikasjoner og digitale infrastrukturer av allmenn art som oppfyller felles brukerkrav på tvers av politikkområder eller geografiske områder, sammen med deres underliggende driftsmessige styring,
- 5) «allmenne verktøyer» systemer, referanseplattformer, delte plattformer og samarbeidsplattformer samt allmenne komponenter som oppfyller brukerkrav på tvers av politikkområder eller geografiske områder,
- 6) «samvirkingsløsninger» felles tjenester og allmenne verktøyer som letter samarbeidet mellom atskilte og uensartede organisasjoner, som enten finansieres selvstendig og utvikles innenfor ISA²-programmet eller utvikles i samarbeid med andre EU-initiativer, basert på identifiserte krav fra europeiske offentlige forvaltninger,
- 7) «tiltak» prosjekter, løsninger som allerede er i driftsfasen, og oppfølgingstiltak,
- 8) «prosjekt» en tidsbegrenset sekvens av veldefinerte oppgaver som skal oppfylle påviste brukerbehov gjennom en trinnavis framgangsmåte,
- 9) «innstilte tiltak» tiltak innenfor ISA²-programmet hvis finansiering er stanset for et visst tidsrom, men hvis mål fortsatt gjelder, og som fortsatt overvåkes og evalueres innenfor ISA²-programmet,
- 10) «oppfølgingstiltak»
 - a) strategiske tiltak,
 - b) informasjon, formidling av fordelene med ISA²-programmet og bevisstgjøringstiltak rettet mot europeiske offentlige forvaltninger og, der det er relevant, mot foretak og borgere,
 - c) tiltak til støtte for forvaltningen av ISA²-programmet,
 - d) tiltak som gjelder erfaringsdeling og utveksling og fremming av beste praksis,
 - e) tiltak for å fremme viderebruk av eksisterende samvirkingsløsninger,
 - f) tiltak for å bygge fellesskap og heve kompetansen og
 - g) tiltak for å skape synergier med initiativer som gjelder samvirkingsevne innenfor andre politikkområder i Unionen,
- 11) «støtteinstrumenter for offentlige forvaltninger» verktøyer, rammer, retningslinjer og spesifikasjoner på området samvirkingsevne som støtter europeiske offentlige forvaltninger i deres utforming, gjennomføring og drift av samvirkingsløsninger,
- 12) «europeiske offentlige forvaltninger» offentlige forvaltninger på unionsplan samt nasjonalt, regionalt og lokalt plan,

- 13) «sluttbrukere» europeiske offentlige forvaltninger, foretak, herunder SMB-er og svært små bedrifter, og borgere,
- 14) «nøkkelfaktorer for samvirkingsevne» samvirkingsløsninger som er nødvendige for å oppnå effektiv og formålstjenlig yting av offentlige tjenester på tvers av forvaltninger,
- 15) «europeisk referansearkitektur for samvirkingsevne» eller «EIRA» en allmenn struktur bestående av prinsipper og retningslinjer som gjelder for innføring av samvirkingsløsninger i Unionen,
- 16) «europeisk samvirkingskartografi» eller «EIC» en samling av samvirkingsløsninger for europeiske offentlige forvaltninger som stilles til rådighet av Unionens institusjoner og medlemsstater, og som presenteres i et felles format og oppfyller særskilte viderebruks- og samvirkingskriterier som kan gjengis i EIRA.

Artikkel 3

Aktiviteter

ISA²-programmet skal støtte og fremme

- a) vurdering, forbedring, drift og viderebruk av eksisterende samvirkingsløsninger og felles rammer på tvers av landegrensene eller sektorene,
- b) utvikling, etablering, driftsmodning, drift og viderebruk av nye samvirkingsløsninger og felles rammer på tvers av landegrensene eller sektorene,
- c) vurdering av IKT-konsekvensene av foreslått eller vedtatt unionsregelverk,
- d) identifikasjon av huller i regelverket, på unionsplan og nasjonalt plan, som skader samvirkingsevnen på tvers av landegrensene eller sektorene mellom europeiske offentlige forvaltninger,
- e) utvikling av framgangsmåter for måling og kvantifisering av fordelene ved samvirkingsløsninger, herunder metoder for vurdering av kostnadsbesparelser,
- f) kartlegging og analyse av det generelle samvirkingslandskapet i Unionen gjennom opprettelse, vedlikehold og forbedring av EIRA og EIC som instrumenter for å lette viderebruk av eksisterende samvirkingsløsninger og identifisere områder der slike løsninger fortsatt mangler,
- g) vedlikehold, oppdatering, fremming og overvåking av gjennomføringen av EIS, EIF og EIRA,
- h) vurdering, oppdatering og fremming av eksisterende felles spesifikasjoner og standarder, og utvikling, etablering og fremming av nye felles spesifikasjoner og åpne spesifikasjoner og standarder gjennom Unionens standardiseringsplattformer og i samarbeid med europeiske eller internasjonale standardiseringsorganisasjoner, alt etter hva som er hensiktsmessig,
- i) vedlikehold og offentliggjøring av en plattform som gir tilgang til og muliggjør samarbeid om beste praksis, og som fungerer som et middel for å heve bevisstheten om og spre tilgjengelige løsninger, herunder sikkerhetsrammer, bidrar til å unngå dobbeltarbeid og oppmuntrer til viderebruk av løsninger og standarder,
- j) driftsmodning av nye samvirkingstjenester og -verktøyer og vedlikehold og drift av eksisterende samvirkingstjenester og -verktøyer på midlertidig grunnlag,
- k) identifikasjon og fremming av beste praksis, utarbeiding av retningslinjer, samordning av samvirkingsinitiativer og oppmuntring og støtte til grupper som arbeider med spørsmål som er relevante i forbindelse med elektronisk samhandling mellom sluttbrukere på tvers av landegrenser eller sektorer.

Innen 8. september 2016 skal Kommissjonen utarbeide en kommunikasjonsstrategi som har som mål å forbedre informasjonen og øke bevisstheten om ISA²-programmet og dets fordeler, beregnet på foretak, herunder SMB-er, og borgere, på en brukervennlig måte på ISA²-programmets nettsted.

*Artikkel 4***Generelle prinsipper**

Tiltak som igangsettes eller videreføres innenfor ISA²-programmet, skal

- a) være nyttebasert og styrt av påviste behov og programmål,
- b) overholde følgende prinsipper:
 - nærhet og forholdsmessighet,
 - brukerorientering,
 - integrering og tilgjengelighet,
 - yting av offentlige tjenester på en måte som hindrer at det oppstår en digital kløft,
 - sikkerhet, personvern og vern av personopplysninger,
 - flerspråklighet,
 - forenkling og modernisering av forvaltningen,
 - gjennomsiktighet,
 - bevaring av informasjon,
 - åpenhet,
 - mulighet for viderebruk og forebygging av dobbeltarbeid,
 - teknologinøytralitet, løsninger som så vidt mulig er framtidssikret, og tilpasningsevne,
 - formålstjenlighet og effektivitet,
- c) være fleksible og kunne utvides og anvendes på andre virksomhetssektorer eller politikkområder, og
- d) være økonomisk, organisatorisk og teknisk bærekraftige.

*Artikkel 5***Tiltak**

1. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene og i samsvar med artikkel 8 gjennomføre tiltakene angitt i det rullerende arbeidsprogrammet som opprettes i samsvar med artikkel 9.

2. Tiltak i form av prosjekter skal der det er hensiktsmessig bestå av følgende faser:

- igangsetting,
- planlegging,
- gjennomføring,
- avslutning og sluttevaluering,
- overvåking og kontroll.

Fasene i de enkelte prosjektene skal defineres og spesifiseres når tiltaket tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet. Kommisjonen skal overvåke utviklingen av prosjektene.

3. Gjennomføringen av ISA²-programmet skal støttes gjennom oppfølgningstiltak.

*Artikkel 6***Kriterier for berettigelse**

Alle tiltak som skal finansieres gjennom ISA²-programmet, skal oppfylle alle følgende kriterier for å være berettiget til slik finansiering:

- a) ISA²-programmets mål som fastsatt i artikkel 1 nr. 1,
- b) en eller flere av ISA²-programmets aktiviteter som fastsatt i artikkel 3,
- c) ISA²-programmets generelle prinsipper som fastsatt i artikkel 4,
- d) finansieringsvilkårene fastsatt i artikkel 11.

*Artikkel 7***Prioritering**

1. Med forbehold for nr. 2 skal alle tiltak som oppfyller kriteriene for berettigelse, prioriteres etter følgende kriterier:
 - a) tiltakets bidrag til samvirkingslandskapet, målt etter hvor viktig og nødvendig tiltaket er for å kunne fullføre samvirkingslandskapet i Unionen,
 - b) tiltakets omfang, målt etter dets virkning på tvers av alle berørte sektorer når det er avsluttet,
 - c) tiltakets geografiske rekkevidde, målt etter antallet medlemsstater og europeiske offentlige forvaltninger som deltar,
 - d) hvor mye tiltaket haster, målt etter dets potensielle virkning og idet det tas hensyn til mangelen på andre finansieringskilder,
 - e) muligheten for viderebruk av tiltaket, målt etter i hvilken grad dets resultater kan viderebrukes,
 - f) tiltakets viderebruk av eksisterende felles rammer og elementer i samvirkingsløsninger,
 - g) tiltakets tilknytning til EU-initiativer, målt etter dets samarbeid med og bidrag til EU-initiativer, f.eks. det digitale indre marked.
2. Prioriteringskriteriene nevnt i nr. 1 skal være likeverdige. Berettigede tiltak som oppfyller flere kriterier enn andre berettigede tiltak, skal prioriteres høyere med henblikk på å tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet.

*Artikkel 8***Gjennomføringsregler**

1. Ved gjennomføringen av ISA²-programmet skal det tas behørig hensyn til EIS og EIF.
2. For å sikre samvirkingsevne mellom de nasjonale og Unionens informasjonssystemer skal samvirkingsløsninger spesifiseres med henvisning til eksisterende og nye europeiske standarder eller offentlig tilgjengelige eller åpne spesifikasjoner for informasjonsutveksling og integrering av tjenester.
3. Etablering eller forbedring av samvirkingsløsninger skal, der det er relevant, bygge på eller ledsages av utveksling av synspunkter, deling av erfaringer og utveksling og fremming av beste praksis. For dette formål skal Kommisjonen bringe relevante interessenter sammen og arrangere konferanser, arbeidsseminarer og andre møter om spørsmål som omfattes av ISA²-programmet.
4. Ved gjennomføring av samvirkingsløsninger innenfor ISA²-programmet skal det, der det er relevant, tas behørig hensyn til EIRA.

5. Samvirkingsløsninger og oppdateringer av disse skal, der det er relevant, tas med i EIC og stilles til rådighet for viderebruk av europeiske offentlige forvaltninger.
6. Kommisjonen skal til enhver tid oppmuntre medlemsstatene til og gi dem mulighet til å slutte seg til et tiltak eller prosjekt på et hvilket som helst trinn.
7. For å unngå dobbeltarbeid skal samvirkingsløsninger som finansieres gjennom ISA²-programmet, der det er relevant, vise til resultater som er oppnådd i relevante EU- eller medlemsstatsinitiativer, og viderebruke eksisterende samvirkingsløsninger.
8. For å oppnå størst mulige synergier og sikre gjensidig utfyllende og samlede anstrengelser skal tiltakene, der det er relevant, samordnes med andre relevante EU-initiativer.
9. Samvirkingsløsninger som etableres eller forbedres innenfor ISA²-programmet, skal bygge på erfaringsdeling og utveksling og fremming av beste praksis. ISA²-programmet skal fremme bygging av fellesskap rundt rammer og løsninger av felles interesse og involvere relevante interessenter, deriblant ideelle organisasjoner og universiteter.

Artikkel 9

Rullerende arbeidsprogram

1. Med henblikk på gjennomføring av tiltak skal Kommisjonen innen 8. juni 2016 vedta gjennomføringsrettsakter om opprettelse av et rullerende arbeidsprogram for hele anvendelsesperioden for denne beslutning. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 12 nr. 2. Kommisjonen skal minst en gang per år vedta gjennomføringsrettsakter om endring av det rullerende arbeidsprogrammet.

Det rullerende arbeidsprogrammet skal ha som formål å identifisere, prioritere, dokumentere, velge ut, utforme, gjennomføre, drive og evaluere tiltak, fremme resultatene av disse og i samsvar med artikkel 11 nr. 5 innstille eller avslutte finansieringen av dem.

2. For at tiltak skal kunne tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet, må de være i samsvar med artikkel 6 og 7.
3. Et prosjekt som er igangsatt og utviklet innenfor ISA-programmet eller et annet EU-initiativ, kan tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet uansett hvilken fase det befinner seg i.

Artikkel 10

Budsjettbestemmelser

1. Midlene skal frigis når et prosjekt eller en løsning som er i driftsfasen, tas inn i det rullerende arbeidsprogrammet, eller etter vellykket avslutning av en prosjektfase som fastsatt i det rullerende arbeidsprogrammet og eventuelle endringer av det.
2. Endringer i det rullerende arbeidsprogrammet som gjelder budsjettbevilgninger på over 400 000 euro, skal vedtas etter framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 12 nr. 2.
3. Tiltak innenfor ISA²-programmet kan kreve kjøp av eksterne tjenester, som er underlagt Unionens innkjøpsregler som fastsatt i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikkel 11

Finansiering av tiltak

1. Utvikling, etablering og forbedring av felles rammer og allmenne verktøyer skal finansieres gjennom ISA²-programmet. Bruken av disse rammene og verktøyene skal finansieres av de europeiske offentlige forvaltninger.

2. Utvikling, etablering, driftsmodning og forbedring av felles tjenester skal finansieres gjennom ISA²-programmet. Sentralisert drift av slike tjenester på unionsplan kan også finansieres gjennom ISA²-programmet i tilfeller der slik drift tjener Unionens interesser og er behørig begrunnet i det rullerende arbeidsprogrammet. I alle andre tilfeller skal bruken av disse tjenestene finansieres med andre midler.
3. Samvirkingsløsninger som overtas av ISA²-programmet med henblikk på å bringe dem til driftsmessig modenhet eller vedlikeholde dem på midlertidig grunnlag, skal finansieres gjennom ISA²-programmet til de overtas av andre programmer eller initiativer.
4. Oppfølgingstiltak skal finansieres gjennom ISA²-programmet.
5. Finansieringen av et tiltak kan innstilles eller avsluttes i samsvar med resultatene av overvåking og kontroll etter artikkel 5 og på grunnlag av en vurdering av om tiltaket fortsatt oppfyller de påviste behovene, og av tiltakets formålstjenlighet og effektivitet.

Artikkel 12

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for samvirkingsløsninger for europeiske offentlige forvaltninger, foretak og borgere (ISA²-komiteen). Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. I behørig begrunnede, tvingende hastetilfeller skal Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter med umiddelbar virkning i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011. Disse rettsaktene skal gjelde i høyest seks måneder.

Artikkel 13

Overvåking og evaluering

1. Kommisjonen skal regelmessig overvåke gjennomføringen og virkningen av ISA²-programmet for å vurdere om programmets tiltak fortsatt oppfyller de påviste behovene. Kommisjonen skal også undersøke synergier med utfyllende EU-programmer.
2. Kommisjonen skal årlig rapportere til ISA²-komiteen, den eller de ansvarlige komiteene i Europaparlamentet, Rådet og Regionkomiteen om gjennomføringen og resultatene av ISA²-programmet.

Kommisjonen skal regelmessig overvåke gjennomføringen og viderebruken av samvirkingsløsninger i Unionen, som en del av det rullerende arbeidsprogrammet som opprettes i samsvar med artikkel 9 nr. 1.

3. Kommisjonen skal foreta en midtveisevaluering av ISA²-programmet innen 30. september 2019 og en sluttevaluering innen 31. desember 2021 og skal underrette Europaparlamentet og Rådet om resultatene av disse evalueringene innen de samme datoene. I den forbindelse kan den eller de ansvarlige komiteene i Europaparlamentet innby Kommisjonen til å framlegge resultatene av evalueringene og besvare spørsmål fra komitémedlemmene.
4. Evalueringene nevnt i nr. 3 skal bl.a. omfatte undersøkelser av relevans, formålstjenlighet, effektivitet og nytteverdi, herunder foretakenes og borgernes tilfredshet dersom det er relevant, samt bærekraften av og sammenhengen mellom ISA²-programmets tiltak. Sluttevalueringen skal i tillegg omfatte undersøkelser av i hvilken grad ISA²-programmets mål er nådd, f.eks. når det gjelder viderebruk av samvirkingsløsninger i hele Unionen, med særlig vekt på behov som de europeiske offentlige forvaltninger har uttrykt.

5. Evalueringene skal omfatte vurderinger av ISA²-programmets resultater på bakgrunn av oppnåelsen av målene fastsatt i artikkel 1 nr. 1 og overholdelsen av prinsippene i artikkel 4 bokstav b). Måloppnåelsen skal særlig måles ut fra det antall nøkkelfaktorer for samvirkingsevne og det antall støtteinstrumenter for offentlige forvaltninger som leveres til og brukes av de europeiske offentlige forvaltninger. Indikatorene for måling av resultatene og virkningen av ISA²-programmet skal defineres i det rullerende arbeidsprogrammet.

6. Ved evalueringene skal det undersøkes hvilke fordeler tiltakene har gitt Unionen med hensyn til å fremme felles politikk, påvise mulige overlappinger og undersøke sammenhengen med områder for forbedring samt verifisere synergier med andre EU-initiativer, særlig CEF.

Evalueringene skal omfatte en vurdering av relevansen av ISA²-programmets tiltak for lokale og regionale myndigheter når det gjelder å forbedre samvirkingsevnen i offentlig forvaltning og effektiviteten i ytingen av offentlige tjenester.

7. Evalueringene skal, der det er relevant, inneholde informasjon om

a) de kvantifiserbare og kvalifiserbare fordelene som samvirkingsløsningene gir ved å kople IKT sammen med sluttbrukernes behov,

b) den kvantifiserbare og kvalifiserbare virkningen av de samvirkende IKT-baserte løsningene.

8. Fullførte eller innstilte tiltak skal fortsatt omfattes av den generelle programevalueringen. De skal overvåkes med hensyn til deres posisjon i samvirkingslandskapet i Europa og evalueres på grunnlag av gjennomslaget hos brukerne, utnyttelsen og muligheten for viderebruk.

Artikkel 14

Internasjonalt samarbeid

1. ISA²-programmet skal være åpent for deltakelse av øvrige stater i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde og kandidatstatene innenfor rammen av deres respektive avtaler med Unionen.

2. Det skal oppfordres til samarbeid med andre tredjestater og med internasjonale organisasjoner eller organer, særlig innenfor rammen av partnerskapet mellom Europa og Middelhavsstatene samt det østlige partnerskapet, og med nabostater, særlig statene på Vest-Balkan og i Svartehavsregionen. Kostnader forbundet med dette skal ikke dekkes av ISA²-programmet.

3. Der det er relevant, skal det oppfordres til at ISA²-programmets løsninger viderebrukes av tredjestater.

Artikkel 15

Initiativer som ikke kommer fra EU

Uten at det berører annen EU-politikk, kan samvirkingsløsninger som etableres eller drives innenfor ISA²-programmet, brukes i forbindelse med initiativer som ikke kommer fra EU, for ikke-kommersielle formål, forutsatt at dette ikke medfører noen ekstra kostnader på Unionens alminnelige budsjett og ikke bringer Unionens hovedformål med samvirkingsløsningen i fare.

Artikkel 16

Vern av personopplysninger

Behandling av personopplysninger i forbindelse med løsninger som drives innenfor ISA²-programmet, skal skje i samsvar med prinsippene og bestemmelsene fastsatt i direktiv 95/46/EF og 2002/58/EF samt forordning (EF) nr. 45/2001.

*Artikkel 17***Finansielle bestemmelser**

1. Den finansielle rammen for gjennomføring av ISA²-programmet i anvendelsesperioden fastsettes til 130 928 000 euro.
2. De årlige bevilgningene skal godkjennes av Europaparlamentet og Rådet innenfor den flerårige finansielle rammen.
3. Bevilgningene til ISA²-programmet kan også dekke utgifter til forberedende arbeid, overvåking, kontroll, revisjon og evaluering som regelmessig er nødvendig for forvaltningen av programmet og oppnåelsen av dets mål.

*Artikkel 18***Ikrafttredelse**

Denne beslutning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2016 til 31. desember 2020.

Uten hensyn til annet ledd i denne artikkel får artikkel 13 anvendelse fra 1. januar 2016 til 31. desember 2021.

Utferdiget i Strasbourg, 25. november 2015.

For Europaparlamentet

M. SCHULZ

President

For Rådet

N. SCHMIT

Formann
